26.08.2015 г. / 10:57:17

Истинската история

История на България - предговор

Печата на канес Омортаг - Върху изображението е изписано от страната на християнския жезъл Канес, върху главата юбиги, а от към десницата със златни букви е изписано Омортаг: CANES VBHГI ОМОРТАГ. Както се вижда няма „хан“, а има канес, който държи владетелски жезъл с християнски кръст и носи християнска корона.

Българите фактически нямат история за най-старите времена на своето съществуване. Това, което от време на време се описва като българска история, се основава в действителност на разказани предания и няма никаква научна стойност. Така българите са обявявани за турци, тъй като титлите и имената на най-старите им царе се твърди, че били турски. Изнамерено е каменно писмо, в което българският цар Маламир е назован с титлата *канез*, като тази титла съществува и до днес при българите под формата на *кнез*. На старобългарски тази титла *кнез* е била *канез*, което е близко

със старонемската титла *куниг* (*кйониг)*, което означава крал. Тази толкова очевидна старобългарска титла се преобръща сега на някаква турска титла, *канез* трябвало да означава *кан*, *кан*било съкращение на *хаган*, от което следвало, че титлите *канез* и *хаган* били едно и също.

В своите народни песни българите наричат един от своите царе, живял през 12 век – Ясен. Името Ясен означава ясен, светъл. Гръцките писатели от тази епоха го наричат Асен, тъй като в гръцкия език липсва буквата Й, като добавят, обаче, към името прозвището „Белгун", означаващо светлият, белият. Това преплитане на теорията за турския произход на българите обявява това чисто българско име за турско. Името Асен по тази теория трябвало да бъде Асан, което било съкращение на Хасан и по тази логика българските царе имали турски имена. Също според тази теория, след като българите били турци, те са по-късно дошли пришълци на Балканския полуостров. Българите имат връзка със скитите, но според гореописаната теория, това не противоречало на техния турски произход, защото скитите живеели на север от планина Кавказ и във всеки случай били източен народ. Как се е стигнало до идеята скитите – старите обитатели на Балканския полуостров – да бъдат обявени за азиатци, с това няма да се занимаваме. Ние искаме да обърнем внимание на това, че старите писатели, дали ни информация за скитите и Скития, „под скити" са разбирали старите обитатели на Балканския полуостров. Така Йордан (историк от 6 век) пише, че скитите или Скития граничела със земята на албанците. Страбон (1 век пр. и след Хр.) пише, че планина Кавказ, където са живеели скитите, застъпва земята на албанците (XI. IV.1). Когато от Бриндизи се пътува през Епидамн (Драч, Дурацо, Дирахиум), се стига до планина Кавказ или Керауния. Арменският географ Анания Ширакаци пише, че река Варданес или Вардар извира от планина Кавказ. Старите

автори, следователно, под географското понятие Кавказ разбират не планината, която ние наричаме така, а една част от Динарската планинската верига, намираща се в западната част на Балканския полуостров. По отношение на понятието Скития и скити достоверен свидетел е римският поет Овидий, заточен в Скития и живял там 5 години:

In Scythia nobis quinquennis Olympias acta est (ex Ponto, IV, VI, 5).

Тази част на Скития се намира между езерото Вистонис (Порто Лагос) и река Струма. Овидий пише именно:

Nam mihi. Bistonios placuit pede carpere campos (Trist. I, X, 13—50).
Nec patria est habitata tibi: sed adusque nivosum
Strymona venisti, Marticolamque Geten (Trist. V, III, 11—22).

Скитските племена, обитаващи тази страна и между които той е живял, са се наричали беси, гети и одриси.

Vivere quam miserum est inter Bessosque Getasque
Illum, qui populi semper in ore fuit (Trist. IV, 1, 67—68).
Odrysiis inopina Marte peremptis . . . . (ex Ponto I, VIII, 11—20.).

Скитският град, в който Овидий е живял, е бил гетският град Томес.

Naso, Tomitanae jam non novus incola terrae,
Hoc tibi de Getico litore mittit opus (ex Ponto I, I, 1—2).

От посочените източници става ясно, че Скития е Тракия и скитските народи са тракийски народи. В старата история на балканските народи често споменаваният град Томес, на егейския бряг на Тракия, се е намирал между река Струма и Порто Лагос. Херодот – бащата на историята, който ни е оставил най-старата информация за Сктия и скитите, също обозначава Балканския полуостров – Тракия, като Скития.

Походът на персите срещу Скития при планина Кавказ не е бил насочен към южна Русия, а към Македония, към езерото Преспа и земята на будините или град Воден. Херодот също свързва скитите с Троя. Най-важните троянски реки- Ликос (Lycos) и Вар (War, Wardar), са обозначени от него като скитски реки. Той пише, че четири от скитските реки – Ликос, Вардар, Танаис (Черна) и Иргис (Виргис, Брегалница), се вливат заедно в езерото Меотис.

(ποταμοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν τέσσερες μεγάλου ῥέοντες διὰ Μαιητέων ἐκδιδοῦσι ἐς τὴν λίμνην τὴν καλεομένην Μαιῆτιν, τοῖσι οὐνόματα κέεται τάδε Λύκος Ὕαρος Τάναϊς Ὕργις IV, 123.)

Ако троянската река Ликос е скитска река, то Скития е земята на Троянците и обратно. Ако скитските народи – готи, хуни и българи са живели на река Танаис, то по същото време те са живели и на реките Ликос и Вар, защото тези реки са напоявали същата земя, както и река Танаис. Следователно гореспоменатите народи – готи, хуни, и българи са троянски народи. Ако досега се е твърдяло, че българите са чужд народ, тъй като първоначално са живели на река Танаис, която се счита за Дон, сега ние твърдим, че Българите са стар тракийски и троянски народ, живял първоначално на р. Танаис.

От горецитираните източници на Херодот се разбира, че главната троянска река Ликос тече в близост до р. Вардар, следователно Троя се е намирала в Тракия или Македония, а не в Азия, както погрешно се твърди. Тези факти ни дават основата за правилното разбиране на старата история на балканските народи, както ще видим по-нататък.

buditeli.info © 2017